

ї. И вшедш ємѡ во Іерлімъ, потрасѣса весь градъ, глагола: кто єсть сей;

дї. Народи же глаголахъ: сей єсть Іисъ прѡрокъ, ѡже ѡ Назарѣта Галілейска.

вї. И видѣ Іисъ въ црковь Бжїю, и изгна всѣ продающыя и купящыя въ цркви, и трапѣзы торжниковъ испроверже, и сѣдалища продающихъ голыи.

гї. И глагола їмъ: писано єсть: храмъ мой, храмъ молитвы наречѣтса: вы же сотвористе и вертепъ разбойниковъ.

дї. И пристъпїша къ немѡ хромїи и слѣпїи въ цркви: и исцѣлїи їхъ.

єї. Видѣвшѣ же архїерее и книжници чюдеса, їже сотвори, и Ѡтроки зовѡща въ цркви и глаголюща: Ѡсанна Сїи Дѣдовъ, негодоваша.

ѕї. И рѣша ємѡ: слышиши ли, что сїи глаголютъ; Іисъ же рече їмъ: ѡи. несте ли члїи николиже, їакъ їзъ оустъ младенѣцъ и ссѡщихъ совершилъ єси хвалѡ;

зї. И ѡставль їхъ, изыде вонъ їзъ града въ Виланїю, и водворїса тѡ.

иї. Оутрс же возвращѣса во градъ, възакъ:

дї. И оузрѣвъ смоковницъ єдино при пѣти, прїиде къ ней, и ничтоже ѡбрѣте на ней, токму листвїе єдино, и глагола ѡи: да николиже ѡ тебе плодъ вѣдетъ во вѣки. и ѡвїе їзше смоковница.

к. И видѣвшѣ оученицы, дивїшася, глаголюще: какъ ѡвїе їзше смоковница;

ка. Ѡвѣщавъ же Іисъ, рече їмъ: ѡминь глголю вамъ: ѡще їмате вѣрсъ, и не оусъмнитѣса, не токму смоковничное сотворитѣ, но ѡще и горѣ сей речѣте: двїгнїса, и вѣрзїса въ море, вѣдетъ.

кв. И всѣ, єлика ѡще воспросите въ молитвѣ, вѣршюще, прїимѣте.